

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Subsidia

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§. I. Mentis collectæ bona.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55547](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55547)

CAPUT III.

DE COLLECTIONE ANIMI.

A Nimi collectio est assidua attentio ad præsentiam DEI, cujus nutrices sunt custodia cubiculi, cura silentii, & fuga occupationum nimis distrahentium. Quàm necessarium ea acquirendæ virtutis solidæ quamque efficax subsidium sit, præsens hoc caput docebit, cujus paragraphus I. mentis collectæ bona, II. mentis dissipatæ mala ob oculos ponet.

§. I.

Mentis collectæ bona.

I. **A** Nimi collectio nos liberat à pluribus DEI offensis & gravibus tædiis. Nam illa primariò consistit in vigili attentione ad præsens ubique Numen; hanc autem à variis lapsibus

I.
Servat à variis defectibus & tædiis.

nos conservare, quis neget? viva enim fides hujus veritatis: DEUS coram adest; DEUS, qui acuet ut fulgur gladium suum; cum arripuerit iudicium manus illius: (a) is actionum mearum individuus testis ac omnium scientissimus arbiter est: is loquentem me audit, operantem videt, cogitantem considerat, ac sua immensitate totum quantum ambit, ac penetrat: is sua potentia me sustentat, scientia perspicit, sapientia gubernat, amore complectitur, nutrit, fovet; verbô: supremus ille cœli terræque Monarcha cum universo suo perfectionum comitatu mihi intimè præsens est: instar illius *virgæ vigilantis* (b) censorio oculo ad singula perpetuò attendit: cuncta auscultat; ac unà mecum, meo nutui obsequens, nihil non agit, perficitque; futurus omnium merces vel ultor. Profectò sola hæc cogitatio potens est ac efficax frænum, quemvis à quavis noxa constanter retrahendi.

Quis

(a) Deuter. 33, v. 41. (b) Jerem. 1, v. 11.

Quis enim peccator illud facinus, ejus ipsum coram homine puderet, in oculis infinitæ illius Sanctitudinis patrare auderet, si illam ponè excubantem firmiùs crederet? Ah! *non est DEUS in conspectu ejus*, ingemiscit regius Vates; & hinc *inquinata sunt via illius in omni tempore.* (c)

Ex impia hac rusticaque Numinis oblivione emanat pestilens illa laxitas, morumque levitas, procacitasque: mordax illa linguæ protervia, sensuumque libertas, aliaque sine numero piacula, quibus conscientia identidem conspurcatur. *Dicit enim insipiens in corde suo: (d) quis me videt? quem vereor? nemo circumspicit me: delictorum meorum non memorabitur Altissimus: (e) nubes latibulum ejus, nec nostra considerat. (f)* Et en! vah tristem effectum! *expellit à se timorem DEI.* (g) Hic fructus est ex hoc Machiavelli pomario decerptus. Et in-

H 3

terim

(c) Psal. 9. v. 26.

(d) Psal. 13. v. 1.

(e) Eccli. 23. v. 26.

(f) Job, 22. v. 14.

(g) Eccli. 23. v. 27.

terim miser non intelligit, quoniam omnia videt oculus illius, (h) qui malos malè perdet. (i)

Contrà verò perennis memoria hujus dogmatis: *Dominus videt*; (l) & quidem ille Dominus, in cujus femore scriptum est: *Rex regum & Dominus dominantium*. (m) In conspectu sto illius Judicis, (n) qui de quovis verbo etiam otioso severam à me rationem exiget, & me quovis momento mittere in orcum potest; (o) hæc, inquam, consideratio est *clypeus salutis*, (p) cupidinis retundens tela: est *turris fortitudinis*, (q) propulsans assaultus stygis: est *civitas refugii*, (r) arcens insidias mundi.

Cùm enim divina insidens thronis Majestas merus sit oculus ac immensa auris, sola hujus veritatis recordatio temperat affectionum æstus: inhibet incau-

(h) Ibid. (i) Matth. 21. v. 41. (l) Gen. 22. v. 14. (m) Apoc. 19. v. 16. (n) 4. Reg. 3. v. 14. (o) Matth. 12. v. 36. (p) 2. Reg. 22. v. 36. (q) Psal. 60. v. 4. (r) Josue. 21. v. 39.

incautas manus: reprimat effrænam linguam, & moderatur procaces nictus. Summâ: non est tentatio, quam non superet: non cupiditas, quam non refrænet: non illicium, quod non retundat: non prolapsio, à qua non abstrahat. *Ad hanc lucem (ut testatur S. Ephrem) fœdissima passiones mox evanescent, & diffugiunt instar latronum ex manibus lictorum. (s)*

Et quidni? si enim oculus heri animat dexteram laborantis servi: si præsentia Ducis accendit pectora exercitûs pugnantis: si aspectus principis ad reverentiam componit mores aulæ famulantis; imò si adventus juvenis Bernardini socios æquales modestos reddidit; quid non efficient oculi Domini, qui multò lucidiores sunt super solem; qui circumspiciunt omnes vias hominum, & eorum corda intuentur in absconditas partes? (t)

Ita est, ô divine, & æquissime morum Censor! si Te nobis semper in-

H 4

vigil-

(s) Tob. 2. Tract. de virtutibus c. 20. (t) Eccli. 23. v. 28.

vigilantem viva fide crederemus, etiam nos ad cujuslibet tentationis occursum mox cum Josepho exclamaremus: quomodo possum, ah! *quomodo possum hoc malum facere* (u) *in conspectu oculorum ejus*, (x) *qui reddet unicuique secundum opera sua justus iudex?* (y)

Certum proin est, assiduam presentis DEI memoriam, adeoque & animi collectionem, utpote quæ in illa potissimum consistit, à pluribus nævis immunes nos securosque præstare. O quis ergo mihi dabit *alas illius aquila magna*, *ut volem in desertum* (z) *illud beatum!* ubi solus ille mentis meæ incola sit, *cujus delicia sunt esse cum filiis hominum.* (aa)

Præterea custodia cubiculi, cura silentii, fuga nunciorum, rumorum, & occupationum nimis dissipantium, quæ tres hujus virtutis nutrices sunt, libe-

(u) Gen. 39. v. 9. (x) Psal. 17. v. 25. (y) Apoc. 22. v. 12. (z) Apoc. 12. v. 14. (aa) Prov. 3. v. 31.

liberant animam ab innumeris tædiis, mœroribus, molestiis, & afflictionibus, quas horum neglectus & liberior cum aliis consuetudo gignere consuevit. Nam ubi mortales, ibi & vitia; ubi linguæ, ibi & verborum jacula; adeoque & mentium vulnera, quæ denuo ad se reducem mirè urunt, contristant, affligunt.

Ipsè Venerabilis Thomas à Kempis, *quoties inter homines fuit, semper minor homo rediit.* (bb) Ipsa cœlestis sponsa non nisi plagis faucibus, verberibus mulctata, pallioque exuta domum se recepit. (cc) Tu nec illo fortior, nec ista sanctior; quid ergo mirum, quod etiam tu in colloquia effusus loco solatii, quod aucuparis, non nisi fastidia invenias; & nil exinde *nisi gravitatem conscientia, & animi dispersionem reportes?* (dd)

Si igitur tibi innocuus esse cupis, *subtrahere te à superfluis locutionibus &*

H 5

otiosis

(bb) Lib. de imit. Christi. l. 1. c. 20. (cc) Cant. 5. v. 7. (dd) Lib. de imit. Christi. l. 1. c. 20.

otiosis circuitionibus, nec non à novitatibus & rumoribus audiendis. (ee) Amalaterè: intra conclave tuum, & exclude tumultum mundi. Sicut enim cella continuata dulcescit, sic male custodita tedium generat; ut propria tibi experientia constat. Negare enim non potes, ejusmodi confortia plerumque etiam tibi plurimi moeroris foecundam matrem exstitisse.

Certè si cubili non existiſſes, nec quicquam de rumoribus audiſſes, melius in bona pace permansiſſes? Verùm ex quo nova delectabat audire, oportuit te exinde etiam turbationem tolerare. Proin tuo damno sapere doctus, claude super te ostium tuum, & relinque vana vanis. (ff) Quid enim juvat nosse, quidnam rerum agatur in orbe, si nescias, quid intra te geratur in corde?

Denique ne te implices negotiis nimium multis aut alienis, vel minus necessariis. Noli omnibus omnia facere, nec sensu præpostero fieri. Se-

CUS

(ee) Idem ibidem. (ff) Idem ibidem.

cus irrequieto molestiarum euripo te improvidè immerges. Illorum verò munerum, quæ tibi peragenda ex officio incumbunt, dominus sis, non servus; iis te commoda, non dona; nec unquam permitte, ut te tibi eripiant; nec ita pro hominibus labora, ut DEI obliviscaris. Hac ratione curis superior, fastidiis liber, semper quietus, in tuo cubiculo pacis regnum invenies.

Age igitur, ô vage! animi penetrale quid semper fugis? usque circumforaneus & à te ipso extorris ut quid amas exilium mentis? tecum habita: te tibi redde: tibi vaca. In hoc mundi theatro proprius tu tibi sis spectator & actor. DEO vive; sat magnum is amphitheatrum est. Huic soli age, quod agis, eique vitæ tuæ comœdiam ita exhibe, cœlestes ut plausus feras.

Sit ergo; deinceps à cunctis me dissipantibus nugis *elongabo fugiens*, & *manebo in solitudine*. (gg) *Sedebo solitarius*, & *tacebo*. (hh) *Providebo Domini*

221111

(gg) Psal. 54. v. 8.

(hh) Thren. 3. v. 28.

num in conspectu meo semper. (ii) Nunquam non memor ero, ô vigil Moderator orbis! *quoniam à dextris es mihi*, in actiones meas omnes perpetuò intentus. Hunc in finem in intimo cordis mei cellam mihi mobilem construam, cui inclusus tædiis liber, sceleris purus, mundo mortuus Tibi soli vivam.

II.
Est præsentissimum acquirendæ perfectionis remedium.

II. Insuper internus hic animæ receptus est præsentissimum acquirendæ brevî tempore sanctitatis remedium. Nam sanctimonia consistit in accurate functionum quotidianarum; eas enim bene peragendo facimus, quæ DEUS vult, & quomodo vult. Quid autem magis ad id præstandum nos habiles promptosque reddit quàm animi collectio, consistens in amoris plena attentione ad præsentiam Supremi Judicis, à quo *referet unusquisque, prout gessit sive bonum sive malum?* (II)

Sola hæc tessera: *Dominus intuetur:* (mm) *testis est DEUS, qui præsens respicit,*

(ii) Psal. 15. v. 8. (II) 2. Cor. 5. v. 10.
(mm) 1. Reg. 16. v. 7.

spicit : (nn) superna vi , nescio , qua
mira prorsus ac potenti languorem
excudit , fervorem accendit , intentio-
nem elevat , defectus arcet , & actiones
nostras etiam tenues ac indifferentes
Superis summè acceptas ; nobis verò
meritorias efficit. Proin est effica-
cissimum adipiscendæ sanctitudinis re-
medium ; quin teste Seraphico Do-
ctore omnino necessarium est ; ita
enim pronunciat : *super omnia spiritua-
lis exercitiū studia hoc magis necessarium
credo , & quod nos ad altiorem gradum
perducere possit.* (oo)

Imò , ut asseverant Ascetæ , sine hoc
subsidio de ea consequenda penitus de-
sperandum est. Cùm enim ex sen-
tentia S. S. P. P. domestica cordis ere-
mus mater sit & nutrix virtutum , nul-
la sine ea in perfecto gradu unquam
obtinebitur , nulla conservabitur. Ne-
mo hac destitutus , ad perfectionem
hactenus pervenit , nemo perveniet.
Quo quis verò illius studiosior , eò
majo-

(nn) Gen. 31. v. 59. (oo) In prolog. med.
vitæ Christi.

majores progressus faciet; ut constans experientia docet; cui ipsa quoque ratio suffragatur.

Nam intellectus nisi coelesti lumine illustretur, & voluntas nisi coelitus excitetur, divinisque motionibus impellatur, in via probitatis nec passum promovebit. Id docet fides. (pp) Jam verò solùm habitans secum anima, quæ *in conspectu DEI tanquam mare vitreum simile crystallo* (qq) tranquilla quiescit, recipiendis ejusmodi gratiis idonea est. Ergo etiam sola hæc religiosi profectus capax est.

Dissipata enim & exulans à se mens, cùm tumultuans oceanus, bonarum illustrationum charybdis, Numinisque voci obstrepens scylla sit, immittos cœli radios nec cœca videbit, nec afflatus surda percipiet, nec motus præfracta admittet; summa præin remedia cassa disperdet. Cùmque in salutis semita non progredi sit regredi, non

(pp) Conc. Arans. II. can. 7. Trist. sess. 6. can. 3. (qq) Apoc. 4. v. 6.

non solum nullas in pietate progressiones faciet, sed potius precipiti casu miserè ad ima ruet.

Contrà verò animus interioris secessus amans in virtutis stadio non tam curret, quàm volabit; plusque proficiet uno die, quàm dissoluta centum annis. Exemplo nobis sit Sulamitis illa, Salomonis epithalamio celebrata, quæ initio *nigra, parva, & ita debilis erat, ut languens fulciri floribus, stipari malis debuerit.* At verò *vix eam introduxit Rex in cellarìa sua,* (rr) id est, vix eam ob sui collectionem ad familiarem secum consuetudinem admiserat; cùm mox effecta est *fortis ut mors, alta ut turris, florida ut Carmelus, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata.* (ss) En! quàm praesens acquirendæ perfectionis ac potens adjumentum sit avulsio nostrî à rebus externis & abdita secum habitatio.

Et

(rr) Cant. 1. v. 3. (ss) Cant. 6. v. 9.

Et certè qui continuò versatur cum infinita Potentia, Sapientia ac Sanctitate, necessariò debet obtinere vires, ut possit: lumen, ut sciat: ardorem, ut velit eluctari ad sanctimonix culmen; nec poterunt non fugari à nobis, expelliq̄ue primariæ tres causæ nostri temporis ac spiritûs inopiæ, scilicet impotentia, ignorantia & negligentia. Hinc etiam cœlestis Sponsus per Oseam disertè enunciat, dilectam animam non alibi quàm in hoc deserto scientiam Sanctorum à se edocendam esse: *ducam eam in solitudinem, & ibi loquar ad cor ejus.* (tt)

O immense DEUS! qui *excelsior cœlo, profundior inferno, longior terra, & latior mari es;* (u) *sonat vox tua in auribus meis,* (xx) *qua mihi inclamas: ambula coram me, & esto perfectus.* (yy) *Sed quia oblitus sum tui,* (zz) *defecit spiritus meus,* (aaa) *& dereliquit me virtus mea.* (bbb) Hinc
jure

(tt) Osee. 2. v. 14.

(xx) Cant. 2. v. 14.

(zz) Deut. 32. v. 18.

(bbb) Psal. 37. v. 11.

(uu) Job. 11. v. 8. & 9.

(yy) Gen. 17. v. 1.

(aaa) Psal. 76. v. 4.

jure timeo, ne etiam me attonet illud tonitru: *effusus es sicut aqua, non crescas.* (ccc) Id ergo ne fiat, posthac *in tuo conspectu ambulabo omnibus diebus vite mee,* (ddd) ut sic *ascensiones in corde meo disponam, eamque de virtute in virtutem.* (eee)

III. Præterea vigilans hæc sui custodia est ille paradisi fons seu *fluvius*, egrediens de loco voluptatis, (fff) unde innumera eaque eximia in animam profluunt bona, scilicet 1. incomprehensa quædam conjunctio, familiaritas & communicatio cum DEO, cujus delicias & pretium nemo nisi expertus novit. Nam teste Thoma à Kempis *frequens illi visitatio est cum homine interno, dulcis sermocinatio, grata consolatio, multa pax, familiaritas stupenda nimis.* (ggg)

III.
Nec non
scaturigo
excellen-
tium gra-
tiarum.

2. Testimonium quoddam tacitum Spiritûs Sancti & vox interior, talem
Pars II. I firma

(ccc) Gen. 49. v. 4. (ddd) Gen. 24. v. 40.
(eee) Psal. 83. v. 7. & 8. (fff) Gen. 2. v. 6.
& 10. (ggg) De imit. Christi, l. 2. c. 1.

firma spe consolans de obtenta peccatorum venia, de benevolo Numinis erga se amore statuque gratiæ ac amicitia divinæ; quod dulce vadimonium aurea quædam quies, inexplicabile solatium ac angelicum cordis jubilum individuo nexu consequitur.

3. Exinde quoque oritur stupenda quædam facilitas, generosa promptitudo & alacritas in exercitio virtutum, præcipuè in voluntario corporis cruciatu, cujus rigorem suavi balsamo lenit: nec non nobilis quædam proclivitas & propensa inclinatio ad supera, quorum obvia recordatio ejusmodi peccata mox sursum abripit, ac eorundem amore inflammat. Inde pariter scaturit maxima teneritudo conscientia, qua vel umbram piaculi fugiunt: heroica fortitudo in adversis, qua nil timent: indifferens ad omnia æquilibrium, vi cujus nil ambiunt, nil horrent: immissa coelitus nausea, qua coelestium avidi res omnes terrenas mirè fastidiunt, & averfantur.

4. Hæc

4. Hæc collectæ mentis charismata comitantur superni instinctus innumeri, illustrationes continuæ, æternarumque veritatum cognitiones sublimissimæ, clarissimæ: unâ cum magisterio quodam perpetuo Spiritûs Sancti, quo is tali homini dubia declarat, abscondita revelat, facienda docet, vitanda indicat, & veluti prolem gerulo sinu provida mater fovet, ac protegit.

O beata solitudo! verè *infinite* es thesaurus hominibus; (hhh) *doctrinx* enim es *disciplinæ DEI*. (iii) En! amator factus sum formæ tuæ; proposui ergo te adducere mihi ad convivendum, & sponsam mihi assumere, (lll) nullo posthac divortio separandam, nullo tumultu fugandam, sciens, quoniam mecum communicabis de bonis, quæ te comitantur; (mmm) nec prius quiescam, donec introducam te in domum & in cubiculum mentis meæ. (nnn) Spiritus enim tuus super mel dulcis; (ooo) hinc

I 2

hinc

(hhh) Sap. 7. v. 14. (iii) Sap. 8. v. 4.
 (lll) Sap. 8. v. 2. 3. & 9. (mmm) Sap. 8. v. 9.
 (nnn) Cant. 3. v. 4. (ooo) Eccli. 24. v. 27.

hinc jure *innocentes & recti adhaeserunt tibi.* (ppp)

IV.
Denique
caelum
terrestre.

IV. Tandem abdita intra cordis penetralia, sibi que invigilans anima caelicolarum est æmula; quod enim illæ agunt in cœlis, idem hæc suo modo præstat in terris, prodigio eò majori quò rariori. Nam instar Electorum Sacrosanctam Triadem sibi præsentem semper intuetur, super omnia æstimat, & diligit; intellectu & voluntate, cognitione & amore geminis veluti brachiis eandem continuò amplectitur, sibi que *in vinculis charitatis* (qqq) quàm arctissimè unit. Illa dilecto, dilectus ei est omnia in omnibus. Ejus tessera est: *DEUS & ego*, quasi præter eos in orbe degeret nemo.

Tranquillitas, amor, solatia, fervor, gaudium, & plena fiducia securitas *pars calicis ejus.* (rrr) Sicut beati in coelesti regia, ita & hæc, nostras etiamnum usurpans auras, anticipata

(ppp) Psal. 24. v. 21. (qqq) Osee 11. v. 4.
(rrr) Psal. 10. v. 7.

cupata felicitate perfusa, & torrente voluptatis potata, deliciarum oceano felix innatat. Omnium pertæsa, sui oblita, soli DEO immersa, non nisi hunc in creatis, nec has aliter quàm in Creatore considerat; & à terrenis abstracta, in summa solitudine tamen fructibus perfectissimæ societatis cum Amato beatissima gaudet.

Denique sicut Angeli ab Altissimo in has regiones missi, suam secum beatitatem inde deferunt; ita & ejusmodi anima, licet negotiis occupata, suum tamen versatile coelum semper secum circumfert, Divinam Majestatem contemplari, & amare nunquam desinit, & in adimplenda ejus voluntate tanquam in votorum meta suavissimè conquiescit.

Insuper Coelitem more omnis metûs ac terroris expers vivit, probè sciens, quia *oculi Domini super justos*:
 (sss) & *quoniam adiutor & protector noster est.* (ttt) Hinc etiam ipsa cum
 I 3 regio

(sss) Psal. 33. v. 16. (ttt) Psal. 32. v. 20.

regio Vate generosa exclamat: *si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala; quoniam tu mecum es.* (uuu) Si emerfus ex inferis orcus conjurata rabie in me irrueret, fixum est: *non timebo.* Sola hæc cogitatio: *quoniam tu mecum es,* victrix mihi parma erit. Etiam si cum Jona in mare, cum Daniele in lacum, cum Josepho in cisternam aut carcerem mitterer, dixi: *non timebo; quoniam tu descendes mecum in foveam, & nec in vinculis me derelinques.* (xxx) Ex quibus patet, collectam mentem esse *quasi caelum, cum serenum est.* (yyy)

Age jam, ad hæc quis tibi sensus? An tantæ beatitudinis nulla te cupido tangit? Solitaria hæc cum Superis consuetudo est antidotum, quo fugantur piacula, & arcentur tædia: est focus, quo colliguntur lumina: est centrum, quo confluunt instinctus: est canalis, per quem influunt gratiæ: est pulvinar, cui incubat Christus: est mater sancti-

(uuu) Psal. 22. v. 4. (xxx) Sap. 10. v. 13. & 14. (yyy) Exod. 24. v. 10.

sanctitatis, nutritrix internæ pacis, paradisus gaudiorum, *quæ exuperant omnem sensum.* (zzz)

Tantæ felicitatis ut particeps fias, haud opus est, ut ad astra evoles, aut per æquora naviges, aut terræ viscera scruteris. Solùm cum Arsenio fuge, late, tace: tecum habita: *semper de DEO cogita, & mens tua cælum cum angelis fiet.* (A) Hæc audis, & etiamnum fluctuas, ac dubius, quid statuas, hæres? Ah stulte! ergone plenum tædio exilium præ ipsa æternæ prodroma pacis patria eliges? Quid agas, attentius, quæso, perpende.

En! anima, DEO sibi que intenta, est sponsa illa, quæ stupentibus angelis *ascendit per desertum collecti cordis, deliciis affluens, innixa supra dilectum, sicut virgula fumi,* (B) suis desideriis sidera constanter ac rectâ petens; & sequi tu horreas? est concha, cœlestem excipiens rorem; est regnum
I 4 quie-

(zzz) Phil. 4. v. 7. (A) S. Nilus. (B) Cant. 3. v. 6. & 8. v. 5.

quietis, omni bonorum genere dives: est paradifus quidam terreftis, omnibus deliciis abundans; & huic tu tumultuofum mundi forum vallemque miferiarum præhabeas? O quàm alia fub mortem (fed ferò nimis) quàmque diverfa de hac virtute fovebis fenfa?

O margaritam inæftimabilem in folitaria cordis eremo latentem! Tu es floridus ille Divini Sponfi lectulus, in quo lætus quiefcit: tu eburneus æterni Salomonis thronus, ubi folus regnat: tu *hortus conclusus*, (C) monftra vitorum arcens: *fons fignatus*, (D) puritate cryftallum vincens. Caritas te generat, fortitudo fuffentat, modestia comitatur, & pretiofa omnium virtutum gemmæ irradiant; *tecum funt divitiæ & gloria*; (E) *qui te invenierit, inveniet vitam, & hauriet falutem à Domino.* (F)

O quàm prudens eft, qui omnia dat, & nihil non agit, ut abfcondito
in

(C) Cant. 4. v. 12. (D) Ibidem. (E)
Prov. 8. v. 18. (F) Prov. 8. v. 35.

in te thesauro potiatur; quàm demens
verò, qui tanti boni incuriosus vivit!
Quàm insanus igitur fui ego, dum
factus quasi columba seducta, non habens
cor, illud à me avolare, ac liberè per
res creatas extra me vagare permisi?
Sed modò *conversus, decies tantum*
requiram DEUM, quàm erravi ab
eo. (G)

Tu, qui semper *in omnibus nobis*
es Domine, (H) ne permittas, ut post-
hac in animo meo præsens, velut in
orco degas, ubi non nisi turpia vi-
deas, stulta audias, iniqua sentias;
potiùs eum virtutibus & gratiis ita
exorna, ut S. S. Trias secundùm
Christi promissum *ad eum venire, &*
mansionem apud eum facere non dedigne-
tur. (I)

(G) Baruch. 4. v. 28. (H) Jerem, 14. v. 9.
(I) Joan. 14. v. 23.

